

PASVALIO PETRO VILEIŠIO GIMNAZIJA

**DOVILĖ VYŠNIAUSKAITĖ,
HUMANITARINIO PROFILIO SOCIALINIŲ MOKSLŲ PAKRAIPOS
3 E KASĖS MOKINĖ**

MARIAUS KATILIŠKIO RETŲ ŽODŽIŲ ŽODYNAS

Kūrybinis darbas

**Darbo vadovė
mokytoja Vitalija Indrišionienė**

IŽANGA

Marius Katiliškis – sodraus epinio stiliaus rašytojas. Dažniausiai lietuvių prozoje didelį buitinį, etnografinį, konkretumą, apčiuopiamą tikroviškumą peršviečia skaidrus poetinis regėjimas, mašlus žvilgsnis.

Novelių romane „Užuovėja“ lyg sustingsta prarasto laiko akimirka, todėl viskas paryškinta, išdidinta. Kalba šioje knygoje ypač sodri ir žodinga. Rašytojas pasakoja gyvai ir nuotaikingai, net ir keiksmožodžiai atrodo gražūs, o išdaigos nepiktos. Daugelio gražių žodžių prasmę galima tik nujauti. „Daugelis skundžiasi, kad galybės mano žodžių nesupranta. Kuo aš dėtas, kad nesupranta? – piktinasi rašytojas. „ tiek ir tiek retų , nuostabių žodžių turiu atidėti, kad garbusis skaitytojas suprastų. Kita tiek redaktorai ir leidėjai nubrauko , baimindamiesi netekti skaitytojų. Žinau tikrai retų žodžių...“

Epiškas romano vaizdas visada labai išraiškingas, „ nesušukuotas“ , tarsi „sušiauštas“ rupaus žodžio, liaudiško keiksmožodžio, šiurkštaus palyginimo. Kitokios intonacijos – švelnios, ilgesingos – pasigirsta, kai rašytojas iš kasdienybės laiko ir erdvės persikelia į šventišką aplinką, apeigų momentą, jausmų ar gamtos pasaulio aprašymą. Gamtoje tiek daug spalvų, kvapų, garsų, kad kūrėjas apsvaigsta besigerėdamas, besigrožėdamas.

M. Katiliškio žodžiai praturtina, pajvairina lietuvių kalbą. Daugelis žodžių jau nebevartojami, mums XXI a. skaitytojams sunkiai suprantami.

Šių žodžių reikšmes galima rasti Lietuvių kalbos akademiniam žodyne. Mano kūrybinio darbo tikslas – surinkti kuo daugiau M. Katiliškio žodžių, kurie jau nebevartojami. Sudarytas retų žodžių žodynėlis padėtų lengviau orientuotis M. Katiliškio knygoje.

Abrakinė – (daikt.) maišelis, skirtas avižoms pilti, laikyti. Pvz. Įr Kristina, pareidama iš kitos pusės, matė vazaunės pririštą arklį, ėdantį iš abrakinės avižas.

Adverniškai – (priev.) kitaip, atvirkščiai, priešingai tariamas, pvz. Pamėgino ir iš galo, kaip piemenys prasimano su poteriais- adverniškai.

Alasas – (daikt.) balsas, triukšmas, šūksmas, klegesys. Pvz. Žvirblių alasas krutina ausis, tartum iš viso sodžiaus ir vienkemių jie sulėkė į vinkšną ir debesiu duodasi aplink ją.

Apyvaras – (daikt.) skrybėlės, batų, kepurės raištis. Pvz. Atgriotavo įnamio Melio **Antanas** iš Pakarmiečių alksnynės, iki kelių nusiviniojęs baltus autus apyvarais.

Ardas – (daikt.) jaujos kartis ant kurios stato džiovinamus linus ar javus. Pvz. neatsispiri jam – medumi tepa kaip jaują, būdavo iškūlus ir pavirtus ant maigų, čia pat po ardais, apyaušrio bluostui.

Arkaniuolas – (daikt.) arkangelas. Pvz. Viršuje- Gabrielius arkniuolas pučia vamzdį.

Atkarus – (daikt.) atkaklus, priešingas, nemalonus, atstumiantis. Pvz. Ją surėmė atkarumas ir paraudusi iš pykčio galvojo, kokie nesėkmingi buvo Stočkaus bandymai.

Atvaša – (daikt.) atauga, atžala, atsaka. Pvz. Kas do našumėlis tavo- kaip atvaša iš kelio.

Aukšlė – (daikt.) nedidelė karpinių šeimos žuvis. Pvz. Dabar ką tu žmogus su tokiais aukšliais?

Aukštinelkas – (būdv.) ant nugaros atsigulęs, atvirkščias. Pvz. Gulėjo aukštinelkas ir nejudėjo, net sąnariai nutirpo.

Barkšoti – (veiksm.) būti atsikišusiam, kyšoti, styroti. Pvz. Kelios perkaušusios obelys barkšoją apdžiūvusiom šakom, iki pusiaujo įsibridusias į smilgas ir kumelrūgštes.

Bastytis – (veiksm.) be tikslo vaikščioti, klajoti, valkiotis. Pvz. Bus tau bastytis!

Brandavynė – (daikt.) derlius, užderėjimas. Pvz. Dėk visą šnabį ir visą brandavynę, kurią turi ratuose.

Bestija – (daikt.) gyvulyg, žvėris, nenaudėlis, biaurybė. Pvz. Tegul tik pasirodo mano kieme, bestija! Pinigu jam!

Biasas – (daikt.) velnias, kipšas, biaurybė, nenaudėlis. Pvz. Tegu mane biasai raito.

Birkavas – (daikt.) 10 pūdų svorio matas. Pvz. Pusę birkavo iš karto.

Bitlesė – (daikt.) musinukių šeimos paukštis. Pvz. Ant kiekio viršūnės suposi žvali bitlesė, snapu pašydama sparnų plunksnas.

Biznoti – (veiksm.) pamažu bėgti, bidzenti. Pvz. Jis biznojo risčia, bet netrukus užduso.

Blausiai – (prieveiksm.) niūriai, nykiai. Pvz. Jie buvo beužsiimę blausiai žaliuoti.

Bliaustis – (veiksm.) niauktis, būti nesmagiam, susiraukti. Pvz. Lyk, lyk, lietelium, - piemenėliams bus geriau!...- blaiustosi gindami namo.

Blūsčioti – (veiksm.) nelygiai degti, mirkščioti. Pvz. Žiburyus su aprasojusiu stiklu, užliejamas šnypčiaučio debesio, blūsčiojo ir temo, vos beapšviesdamas blizgančius kūnus.

Blūškis – (daikt.) gūsis, kirtis, smūgis, dūžys. Pvz. Kaip vėjo blūškis lapus pašnekina.

Brankinti – (veiksm.) pliekti, duoti, braukti. Pvz. Nuo brastos atkilo pliauškéjimas- kas nors braukino perdžiūvusius tekinius.

Branktas – (daikt.) toks įrankis saiko kaupui nubraukti. Pvz. Nesaugo ir branktais ardami užkabina.

Brakštelėti – (veiksm.) kiek subraškėti, trakštelėti. Pvz. Vežimas brakštelėjo iš vietos.

Brasta – (daikt.) negili upės vieta, per kurią galima perberisti, pervažiuoti. Pvz. Vasaros metu iš Kiburių, kėlėsi toje vietoje kieto žvyro sekla brasta, kad arkliai atsigertų ir subrinktų perdžiūvę telkiniai.

Brazdėti – (veiksm.) tarškant, važiuoti, bildėti, brazdant judėti. Pvz. Netruksim nubrazdėti.

Brėkšma – (daikt.) prietema, tamsa. Pvz. Brėkšma tirštai guli į kiemą – daugiau jau nebegalėjo sutemti.

Brėkšti – (veiksm.) aušti, švisti, temti. Pvz. Pamažu brėško.

Brikelė – (daikt.) šventadieninis vežimas. Pvz. Atsibeldęs svetimon parapijon, kur mažai kas pažino, didžiu nešėsi pasiputęs brikelėje.

Brungzti – (veiksm.) užti, zvimbti, trimbti. Pvz. Svirplių pilni krūmai ir žolė, ir karkvabaliai, brungzė, kietais sparnais subrazdindami lapus.

Brūklis -(daikt.) drūta lazda, žagaras, rykštė, koks įnagis mušti. Pvz. Kad paimsiu brūklį!
Bruožti- (veiksm.) brėžti, drėksti, braukti. Pvz. Išdvakusios medinašių stebulės maskatavo, bruožėsi į užkaiščius.
Boluoti- (veiksm.) baltuoti. Pvz. Pagružės lauke šiek tiek bolavo.
Bonė -(daikt.) bokštas. Pvz. Bažnyčios bonė tirpo, virpėjo mėlynėje ir lyg svyravo, praslenkant pra kryžių debesėliui.
Buinus- (būdo.) riebus, vešlus. Pvz. Bet vaikelis buinus ir sveikas.

Ciesorius -(daikt.) monarchas, imperatorius. Pvz. Ir šalia jų liepsnos liežuviais, tviska ciesoriaus karūna.
Čebatėlis- (daikt.) kurpelė. Pvz. Lindo į tamsiai mėlynus čebatėlius ir skendo giliose tuliponų taurėse, tartum sudėtose maldai vaikų rankutėse.
Čemeryčia -(daikt.) čemerys (augalas). Pvz. Kartus kaip čemerys.
Čerpimas- (daikt.) čirškimas. Pvz. Sodžius suposi kmyną žieduose, apsalęs žiogelių ir svirplių čerpime.
Čionai- (prieveiksm.) šioje vietoje, čia. Pvz. Tam visus čia ir sušaukiau.
Čiukuras- (daikt.) stogas. Pvz. Šiaudinis pirties čiukuras rūksta.
Čiupra- (daikt.) galvos plaukai, sprandas, pakarpa. Pvz. Jis nelaukęs pagaus trinkti Beržiniui čiupra.
Čykštus- (būdv.) šykštus. Pvz. Gerai sako- senovės žmonės čykštūs.

Daboti- (veiksm.) saugoti, mylėti, žiūrėti. Pvz. Ir savo mergapalaikes dabok.
Dargus- (būdv.) bjaurus, nemalonus, negražus. Pvz. Bus dargus pluoštas ir sėmenys sunkios
Diendaržis- (daikt.) lauke gyvuliams užtvertas gardas, aptvaras. Pvz. Senelis gi, jei jis nemelavo, ratuotą žąsų pulką susuko ir susivarė į diendaržį.
Doklas -(daikt.) didelė apvali pintinė pašarui pilti. Pvz. Pailgai apskrita ir tokia didelė kaip doklo dugnas.
Draikiotis - (veiksm.) nerimtai elgtis, ištvirkauti, valkiotis. Pvz. Kur draikiojeis visą dieną?
Drala- (daikt.) žąla. Pvz. Tai žal čiai, mat kiek dralos bus pridarę.
Draugas- (daikt.) vežimas, vežėčios. Pvz. Galėčiau įsispręsti į draugas ir važiuoti, bet teguk arkliai pasigauna atole.
Dreižti- (veiksm.) vilktis. Pvz. Po vakarienės, dar moterims negrižus iš pirties, pusbernis jau dreizė pro duris.
Dudenti - (veiksm.) kalbėti. Pvz. Lyg per miglas dudeno Stočkus pagiringai.
Duskinti- (veiksm.) daužyti, belsti. Pvz. Kitus duskino duris, barškino langus ir šaukė.

Gaižus- (būdv.) gailus, šleikštus, kartus. Pvz. Tas gaižus lūkestis jau išlauktas ir bus nuneštas kitur...
Galionas- (daikt.) auksu ar sidabru austa juostelė drabužiams ar baldams puošti. Pvz. Kareivišku mundierium, vien auksais ar galionais nusiuvinėtas.
Garaukščiuoti- (veiksm.) daryti garaukštis, raukšlėti. Pvz. O va jau debesys įniko garaukščiūotis ir drumstis, lyg juos kas būtų šluiokštelėjęs žiupsių druskos.
Garksoti - (veiksm.) būti kur be reikalo, žiopsoti, riogsoti. Pvz. Gelsvo, laukinės pelės plauko, su tamsia driūže per nugarą sena Lapeikos kumelė garksojo atvėpusią apatinę lupą.
Gergūžėti -(veiksm.) augti. Pvz. Apgergūžėjęs storai. Kokią valandą degtų.
Girgždėlė- (daikt.) girgždėjimas. Pvz. Ar tu baigsi kada su ta savo girgždėle.
Gniuži- (veiksm.) riestis kniaubtis. Pvz. Stepas lenkėsi, gniužo.
Gniužulas- (daikt.) gabalas. Pvz. Pirštais apgniaūžydama kiekvieną, pagaliau surado gniužulą.
Gorčius- (daikt.) skysčių ar byralų matas lygus 2,8 litro. Pvz. Andai, Norvaišų Bandza buvo užsiprašęs keletos gorčių.

Grebėsta - (daikt.) kartelė kalama skersai stogo gegnių. Pvz. Ant vidurinių stulpų užkėlė skersinius grebėstus.

Grėdas - (daikt.) lova, gultai daugeliui žmonių gulėti. Pvz. Tepė taukais kamanas ir kalnus, sudžiuvusias ir sujuodusias, bekybant klėtėse ant grėdų.

Grikšėti - (veiksm.) girgždėti, griežti. Pvz. Ji šaukėsi mirties, girkšėdama dantimis.

Griotuoti - (veiksm.) keliauti, eiti. Pvz. Atgriotavo įnamio Melio karšincius iš Pakarnių alksnynės, iki kelių nusivyniojęs baltus autus apyvarais.

Grižtė - (daikt.) išbrauktų linų sauja, ryšulėlis. Pvz. Mitulės garbanoti karčiai ir uodega lyg iš mintuvų išimta linų grižtė purtėsi nuo mažiausio krustelėjimo.

Grucė - (daikt.) košė. Pvz. – gana, gana... Tu, vaspana, patį jaunąjį kamendorių į grucę sugrūsi.

Guba - (daikt.) rugių ar kviečių ritė. Pvz. Kai dalgiai žvanga, rišėjos dėlioja varpas, susėdusios po guba.

Gūdumas - (daikt.) nykumas. Pvz. Tada jis girdi varpus aukštoje varpinėje pačiame vidurdienyje, pačiame kaitros gūdume, kai nebejuda lapas ir šauksmas ištirpsta pakely.

Gudinti - (veiksm.) gusti, pratinti. Pvz. Turime juk pragudintų vyrų.

Gumštuoti - (veiksm.) linguoti. Pvz. Tolumoje sugumšavo Gružiškių medžiai.

Gumuliuoti - (veiksm.) velti, daryti gumulus, sukti. Pvz. Miško pakraštyje, ten, kur iš jo išbėgavieškėlis, kažin kaip susigumuliavo, susisuko stulpu, lyg artėtų verpeto nešamos dulkės ir lapai.

Gūnia - (daikt.) marškavežimo sėdynėi ar arkliui apdengti. Pvz. Prisisėmė ašoti ir uždangstė gūniomis.

Gvelbti - (veiksm.) glemžti, imti, grobti, vogti, rūpintis. Pvz. Bene sergi? Ar skauda kas? – gvelbėsi senoji.

Gviešti - (veiksm.) pavydėti, geisti. Pvz. Ant svetimo, ant kito gero, kaip čia sakant, neužsigviešiu.

Gvoruoti - (veiksm.) žiopsoti, šnekėti. Pvz. Vaikas jau auga – gvoravo kalvėje kaimynai.

Eibė - (daikt.) žala, skriauda, nuostoliai. Pvz. Pusberniai gatvėse laikėsi būryje, tardamiesi kokią eibę ištaisyti.

Išimtinė - (daikt.) išlaikymas, kurį duodavo tėvams vaikai, perėmę iš jų ūkį. Pvz. Vaitiškis nešė iš savo išimtinės kas tik reikalinga.

Įnamiaudamas - (būdv.) būdamas įnamiu. Pvz. Ką darysi- Levukas mėgo lašelį ir žmonių draugystę, kad ir prie bažnyčios įnamiaudamas.

Ypata - (būdv.) ypatinga, reta. Pvz. Žio tokia ypata, tai didžiau kaip generolas arba gubernatorius,- lingavo Vaitiškis Aleksandra.

Jerubė - (daikt.) tetervinų šeimos paukštis, virbė. Pvz. Ir vėliau ramiais lamstais nusiklosto į gulstinius dryžus, lyg tai viskas eitų iš vėdinimui atidarytų kraičio skrynių, ir raibom jerubės plunksnelėm išsikaišo.

Laidarynė - (daikt.) užtvaras prie tvartų gyvuliams suvaryti, diendaržis. Pvz. Kitos laidaryje barėsi su karvėm.

Lalėti - (veiksm.) dainuoti, triukšmauti. Pvz. O paskui tai jau lalėdami pradėjo eiti.

Lamstas - daikt.) vingis, raštas. Pvz. Ir vėliau ramiais lamstais nusiklosto į gulstinius dryžius, lyg tai viskas eitų iš vėdinimui atidarytų kraičio skrynių, ir raibom jerubės plunksnelėm išsikaišo.

Lamstuotas - (būdv.) su lamstais, raštais. Pvz. Lamstuotas gūnias surinko iš šeiminių arkliams apdengti.

Lakudra - daikt.) kas be darbo bastosi, tinginys, valkata. Pvz. Išmušiu iš galvos tą lakudrą! Pasileidėle...

Lanktis - (daikt.) rankoje laikoma lazdelė su rageliais galuose siūlams lenkti. Pvz. Klepetavo lankstis, tarškėjo vytuvai- moterys metė audeklą į stakles.

Lendravoti - (veiksm.) keliauti, vaikščioti. Pvz. Vienok jaunystėje judu smagiai yra palindravoję, eidami per svieta brandininkais.

Liežti-(veiksm.) graužti, išplauti. Pvz. Nuliežtas staigaus ir nesiliaujančio pietų vėjo, kurs laužo ledus, košia miškus ir debesys nugarūda kažin kur, gal už miškų, gal dar toliau.

Liuboti - veiksm.) triūsti apie namus, šerti gyvulius. Pvz. Viena pareikit! Padesite namie apsiliuboti!

Liūgnelis- daikt.) liūnas, klampynė, purvynas. Pvz. Kirto ežias, užklojo liūgnelius ir mirkstantį ledą.

Ličyna-(daikt.) bjaurybė, parazitas. Pvz. Akis išdraskysiu tam ličynai! Šunis paleisiu nuo lenciūgų.

Lygmė - daikt.) pakilimo aukštis, lygis, lyguma. Pvz. Netrukus ji buvo už tvartų, kur kelios žvaigždės tirpo molkastės lygmėje, tarp maurų ir vandenių mėtų.

Kabriai - prieveiksm.) drąsiai, vikriai. Pvz. Kabriai kilojo audeklus. Juos visus reikėjo išimti.

Kamža-(daikt.) baltas bažnytinis drabužis. Pvz. Zakristijoje rikiuodavo ir skirdavo besipešančius vaikpalaikius, kurie kamžomis baltai apvilkti eidavo po du klūpoti.

Kapnoti-(veiksm.) eiti, keliauti, žingsniuoti, risnoti. Pvz. Gelsvo, laukinės pelės plauko, su drūže per nugarą kumelė iš lėto nukapnojo per akmens pažįstamu keliu.

Katėti-(veiksm.) kvarksėti. Pvz. Katėjo neramiaisutūpusios vištos- ir jų laktas palietė mėšlavėžis.

Kaupas-(daikt.) kauburyš, krūva. Pvz. Šilumos Vincei!- du kartus plojo šake į kampa.

Kavalšis-(daikt.) kulšis, koja. Pvz. Nupliko, sakys, kaip Krikštėnų šunbajoris, kuinai kavalšų nepavelka, kad nė atlaiduose, nė pakasynose.

Kepšė - daikt.) prasta kepurė. Pvz. Ogi Elija – ar nebus kur kepšių užvertęs?

Keliūta-(daikt.) mažas, mažai važiuojamas keliukas. Pvz. Sukdamas aplink galvą vadžias, stačias ant skersos lentelės, lėkė risčia iš lauko tuščiais minkšta pūdymo keliūte.

Keturnytis-(būdv.) audimo būdas. Pvz. Supurtė pagalvius, perbraukė platų ir standų keturnytį rankšluoste.

Kiekiškas - daikt.) taurė, stikliukas. Pvz. Po kieliškėlį...- pamėgdžiodamas plonai nutęsė Lapeika.

Kieminėti - veiksm.) svečiuotis, viešėti. Pvz. O aš turiu pasikieminėti, aplankyti gimines ir kūmus.

Kirpentė- daikt.) kirvio pentis. Pvz. Pasmaginės ir pasukęs virš galvos, subliuvo kaip jautis, permuštas kirpente į kaktą.

Kinkuoti- veiksm.) linksėti, knapsėti. Pvz. Suklaupusios kinkavo ir laukė išeinant kunigo, kad galėtų ranką pabučiuoti.

Kobrinėti-(veiksm.) laiptoti, sunkiai vaikštinėti. Pvz. Ketvergis Vitkaus avinas tekis kobrinėja pačiu paviršiumi, skabydamas kur kokį dobiliuką.

Kodylas-(daikt.) smilkalas. Pvz. Kaip altorius kodylais garavo birželio naktis.

Koronė-(daikt.) bausmė, kankynė, vargas, nelaimė. Pvz. Nuo pavietrės ir ledų koronės apsaugok, Viešpatie...

Kožnas-(įvard.) kiekvienas. Pvz. Pamėgintum mano vietoje, kai kožnas šaukia savo akuotą,- numojo nervingai Maršalka.

Klaksėti-(veiksm.) tiksėti. Pvz. Klaksėjo barškalai, švytavo uodegos.

Klastyti-(veiksm.) braukti, šluoti. Pvz. Voratinkliai iš patamsių kerčių išklastyti.

Klaupka-(daikt.) koks nors padėklas po keliais klauptis. Pvz. Pagaliau buvo likę tik keletas ties klaupkomis ir tamsiame kampe po viškomis, kur lingavo žilutėlę galvą ties aukų skardine užsnūdusi senelė.

Klepetuoti-(veiksm.) klibėti. Pvz. Klepetavo lauktis, tarškėjo vytuvai- moterys metė audeklą į stakles.

Kliaugti-(veiksm.) kalbėti, čirkšti. Pvz. Ir ypatingai žvirbliai kliaugė Dargužio vinkšnoje.

Kliaudė-(daikt.) trūkumas. Pvz. Jei imti, tai kad butų paimta, be kliaudžių.

Kliautis-(daikt.) pretekstas, priežastis. Pvz. Kaimynės nesiliaudamos smalsumu, išradusios kokią kliautį, slinko į kiemelį.

Kluksėti -(veiksm.) kvaksėti. Pvz. Nė pėsčias, nė važiuotas nebeišsuko iš kiemo, tik pačiame gatvigalyje kluksėdama višta vedėsi viščiukų būrį.

Knapsoti - (veiksm.) snausti, stovėti nuleidus nosį. Pvz. Vaikščiojo ir vis nuo tolo, ir vis ratu, o jis kaip kipšas iš Kiaulių Peklos, knarpsio prie deguto kabilo.

Kniaubti- (veiksm.) lenkti, kišti galvą į ką veidu žemyn. Pvz. Moteriškosios kniaubėsi priekin, lyg norėdamos stačiai iš burnos pagauti žinią.

Kniest - (veiksm.) rūpėti. Pvz. Piemuo spruko į laidarį ir atsikėlęs vartus išsivarė karves ir avis, nors jam labai knietė matyti sueigą.

Knerkti -(veiksm.) verkšlenti, zysti. Pvz. Vaikai liovėsi spurdėti ir knerkti, išplėtę kaip vaivorus tamsias ir dideles akis.

Kniumbti- (veiksm.) kristi. Pvz. Pražulniai į abi puses kniumbauti, sudalyta ūkininko šešėlio.

Kniurvinti- (veiksm.) badyti, kasti, krapštyti. Pvz. Tereikėjo šiaudu pakniurvinti, pralaužti srovei takelį.

Kniosterėti- (veiksm.) staiga kilstelėti galvą. Pvz. Paskui kniosterėjo ir nukėlė kepurę kryžiui, ant aukštai supilto kaubrio stovinčiam, Gorių šilo išsilenkime.

Kretilas- (daikt.) didelis rėtis iškultiems javams pilti, sijoti. Pvz. Ir jis uždaro anoje pusėje slėsnumą kaip didelį kretilą, pavožtą gailiai išsigiedrinusiu rudens daugumi.

Križelys- (daikt.) žemais kraštais, be lanko ir rankenų krepšys, pintinė. Pvz. Oi tu kreželi, motinos pamestas.

Kriošėti- (veiksm.) gulėti, tūnoti. Pvz. Užpakaly, kaip neatsikratoma velnio boba, kriošėjo deguto kubilas.

Kryžiovonė- (daikt.) kryžius, kryžio formos. Pvz. Išgirdau vėjo šiušenimą vinkšnose ir mačiau mediniais spindulių smūgiais pašiauštą kryžiovonę, įsmigusią aukštai mėlynėje.

Kukenti -(veiksm.) šaukti kiaulę. Pvz. – kur čia negirdėsi, tētuši? – kukeno tos, pasikniaubdamos į skreitus.

Kumbrinti- (veiksm.) susilenkus eiti, kūprinti. Pvz. Va- senas dvaro miškų eigulys, Ežeris, kumbrina palauke, užknebusia kaip kirkotis nosimi.

Kuočės- (prieiv.) kartais. Pvz. Mergutė vyresnioji, kuočės, mėtrauja į vaikius.

Kūpoti -(veiksm.) vešėti, kilti. Pvz. Metų metais įmežta namų žemė kupojo plačiais varnalėšų lapais, aukštais ir storais builiais ir gurgždžiais.

Kūstėti- (veiksm.) tuštėti, džiūti. Pvz. Šventadienio ramybė kuštėjo prisiplakusi prie žemės.

Kvalbonai- (daikt.) moterų drabužių pakraščiuose pagražinimui prisiūvami tam tikri raukčiai, klostės. Pvz. Čia vėl kvalbonus naujus prikirpti.

Kvatinti- (veiksm.) valgyti, ragauti. Pvz. Tai, sakai, ant žuvies pasiukvatijai Gaudentai.

Kvemptis- (veiksm.) ant ko nors lenktis, remtis. Pvz. Snūduriavo užsikvempęs giliomis pastogėmis ant baltai dažytų langinių, ant iš vakaro nušluotų kiemų ir gatves.

Maigai- (daikt.) javų pagrėbostos, padraikos, pataršos. Pvz. Neatsispirsi jam – medumi tepa, kaip jaują, būdavo, iškūlus ir pavirtus ant maigų, čia pat po ardais apyaušrio bluostui.

Manta - (daikt.) turtas, daiktai, kapitalas, pinigai. Pvz. Klėties kamaraitėje buvo kita dalis jos mantos.

Marka- (daikt.) linams merkti, linmarka, kiaurai merkiantis lietus. Pvz. Ir markoje gali vandeniui persilieti.

Markstyti -(veiksm.) merkti, šlapti. Pvz. Prikliaukta, jog kiaulės gali markstyti.

Marškonis -(daikt.) lininis, drobinis audeklas. Pvz. Jie draikėsi aplink veidą, išbalusį kaip marškonio skiautis.

Maukšlinti -(veiksm.) mauti kepurę ant akių. Pvz. Dėl tų skrybėlių ginčijosi, sakydami, kad vyskupą sutinkant ir lydint, lyg ir nesmagu užsimaukšlinus kepurėmis.

Medinčius- (daikt.) medžiotojas, medėjas. Pvz. Ale mat abu karšti medinčiai, kad kur ugnim.

Mentimas -(daikt.) mišinio masė. Pvz. Tada krėtė samčiu mentimą ant tų šiaudų, kurie turėjo iškošti nepraleidžiant pro varpstės skylę nė krislelio.

Menturis -(daikt.) įrankis, kuriuo muša sviestą muštuvėje. Pvz. Neskubant, palaukiant ir tirštai, kad menturis stačias stovėtų mentime.

Miešti (veiksm.) daryti mišinį, skiesti, raugti, teikti. Pvz. Sotų ragaišio skonį turėjo ir medaus saldumą, kurį, Kaip žolių gyduolių kartybę, miešė apynių sietos.

Milas- (daikt.) storas, veltas, vilnonis, namų darbo audeklas. Pvz. Apačioje, kur debesys stangūs kaip suveltas milas ir pajuodę, netikėtai prakiūra spraga.

Molkastė- (daikt.) molduobė. Pvz. Pasigaus ir išplukdys molkastėj.

Multaninė -(būdv.) iš multano (flanelės). Pvz. Še, mano multaninės,- greitai pasisiūlė su savu Levukas. Ir jo kapšelis tabokai derinosi prie aprangos.

Nampusė- (daikt.) klojimo, daržinės galasjavams, šienui ir kt. krauti. Pvz. Jis ką tik bluostą tebuvo sudėjęs ir nieko nematė, grabinėdamas kelnių ir slysdamas nuo nampusio.

Našumas- (daikt.) smarkumas, stiprumas, gražumas, greitumas. Pvz. Kas do našumėlis tavo- kaip atvaša iš kelmo.

Nedyvai- (daikt.) nedaug, ne naujiena. Pvz. Nedyvai, kad Stočkus Raubonių dangtį galanda.

Nevėšas- (būdv.) nevykėlis. Pvz. Saugojo jį kaip vaiką nevėšą.

Nirti- (veiksm.) širsti, pykti. Pvz. Policininkas aiškiai nirta- jam to nepaslėps nuo Levuko – matyti, nė vieno protokolo nesurašė ir nieks ant danties neužpylė.

Niūksoti -(veiksm.) dunkso, stūksoti. Pvz. Vartai iškilniai niūksojo ant kalnelio.

Nyrinti- (veiksm.) vaikščioti, slankioti dairantis, žiūrinėjant. Pvz. Kur nyrini neužkėlęs vartų?

Nytis- (daikt.) atskiras nyčių siūlas su kilpele. Pvz. Jam pasirodė, kad akyse tavaruoja nesugaunamos gyjos, lyg iš rūtimo pro nytis išbėgusios ir padrikusios troboje.

Nuotartis- (daikt.) įtarimas, priekaištas, pikta apkalba. Pvz. Dideliais šuoliais, kaip kekne per kupstus, lakstė mintys ir nuotartys.

- Padarynė** - (daikt.) patalpa, kur sukrauti padargai. Pvz. Daviau, kas jai priguli. Ir gyvulio, ir grūdais, ir padaryne.
- Pagužom-** (prieveiksm.) pasilenkę. Pvz. O mes kartais bėgdavim pagužom paruge ir mėgindavom pilvais prišliaužti, kad jas išgašdinus.
- Pakabus-** (būdv.) patogus, tinkamas, parankus. Pvz. Geresnio ir pakabesnio vis tiek nerasim.
- Pakasynos-** (daikt.) laidotuvės. Pvz. Nupliko, sakys, kaip Krikštėnų šunbajoris, kuinai kavalšų nepavelka, kad nė atlaidose, nė pakasynose.
- Palša-** (daikt.) karšis. Pvz. Jie buvo sotinami palšos slėsnumų miglos.
- Pamėklė** - (daikt.) šmėkla, vaiduoklis. Pvz. Jau kuris laikas jį buvo nustūmusi kaip baugią pamėklę.
- Parakti-** (veiksm.) parinkti, parakinėti. Pvz. Dar ir atolo dančiui parakti paaug, kai šitaip šilta.
- Parėdnė** - (daikt.) užkilmės. Pvz. Čionai suvažiuos giedoriai ir kunigai, draugijos bažnytinės su visom parėdnėm.
- Pardosas** - (daikt.) pardavimas. Pvz. Tai, sakai, ne kažin koks turgus dėl pardoso?
- Parmazonas-** (daikt.) laisvamanis, nenaudėlis. Pvz. O kai šnekėdavo cicilikai ir kiti parmazonai prieš rinkimus turguje, tai dar įsikardavo į kieno drangas.
- Pasoda-** (daikt.) sodyba. Pvz. Jo pasoda, Kušliškės, naujai perstatyta, glūdėjo už sodžiaus atrėžių, giliai įsigrūdus į Dargaudžių skynimą.
- Paslikas--** (būdv.) gulintis išsitiesęs, išdrikas, labai silpnas. Pvz. Bet koks tai poilsis, sakykite, taip išdrikus paslikai asloje?
- Pašyti** (veiksm.) pešioti, kedenti. Pvz. Ant kiekio viršūnės suposi žvali bitlesė, snapu pašydama sparnų plunksnas.
- Pašvaipa-** (daikt.) nerimtas žmogus. Pvz. Kaip ožys į ganyklą – net užsikosėjo iš linksmumo tas pats pamėklė kalvis kaip koks pašvaipa už senių nugarų.
- Pašūkos-** (daikt.) pakūlos. Pvz. Tvirtos tabokos užtraukus, jį apėmė seilėtekis, ir spjaudėsi sau ant pašukinių kelnių.
- Patakius-** (prieveiksm.) tiesiai. Pvz. Panerdamas ašotį iki gurklio, sėmė ir pylė patakiui statinėn.
- Pavietrė-** (daikt.) smarkus vėjas. Pvz. Nuo pavietrės ir ledų koronės apsaugok, Viešpatie.
- Pavilga-** (daikt.) valgio pradaras(mėsa, pienas, sūris, ir pan.) pvz. pravers pavilgos kruopelė.
- Peisai-** (daikt.) žandenos, plaukai. Pvz. Seni žydai, atsisagstę jupas, kasydamiesi peisus snūduriavo antlaiptelių, visiškai įtingę ir suniukę.
- Pentelė-** (daikt.) geležėlė, ant kurios plaka dalgį, kaltukus. Pvz. Skaudūs plaktuko smūgiai pentelę atsiliepė trobos skliautuose, siekė mišką ir iš ten grįždami beldėsi jo galvoje.
- Plakas-** (daikt.) glėbys, gabalas. Pvz. Vėliau jie mėžė arklių gardus, versdami didžiausiais plakais.
- Pluošti-** (veiksm.) smagiai eiti, drožti. Pvz. Ir tos tačiau po vieną kamšėsi savo mantą ir, nusidulkinusios sijonus ir patampusios nusėdėtas kojas, pluošė į pašalius.
- Prajovas-** (daikt.) nepaprastas reiškinys, pokštas, išdaiga. Pvz. Žio, tai prajovai svieto...
- Priežadas-** (daikt.) kubilas. Pvz. Akys nušvito ir kaito ir tvinkčiojo paausiai- o būdavo taip, sriūbčiojant drungną ir tunų pirmtakų alų kostuvėse, susėdus ratu aplink priežadą.
- Prusna** - (daikt.) burna, lūpos. Pvz. Tu, begėde, savo prusnas sučiaupk, kad neišmaišyčiau kaip jovalą.
- Puduras** - (daikt.) plotas tankiau suaugusių medžių, krūmų, javų. Pvz. Baltųjų gluosnių pudurėlis spaudėsi įlomyje.
- Pusgortinė-** (daikt.) pusės gorčiaus indas. Pvz. Nupirk degutą, tai ir pusgortinę pastatysiu.
- Puskvortė** - (daikt.) pusės kvortos (0,82 litro) indas ar kiekis. Pvz. Jis dar nebuvo užmiršęs anos kietos ir smagios baudininko galdynės, kai sublėsdavo po puskvortę į kaklą.
- Pūkščioti-** (veiksm.) pupsėti, puškuoti. Pvz. Jie pūkščia audamiesi kojas, pasidrebę kur nors ant slenksčio.
- Oliuoti-** (veiksm.) rėkti, barti, šūkauti, klykauti. Pvz. Kai piemenys oliuoja susiginčijami.
- Otrus** - (būdv.) karštas, ēdrus. Pvz. Gryna miežių sultis, otrus žemės kraujas.

Raibinti- (veiksm.) daryti, kad raibtų. Pvz. Ranka reikia prisidengti, taip raibina akis.
Rambus- (būdv.) abejingas, nedarbštus. Pvz. Jis tik nusipurtė, kaip varlę sumindęs basa koja- rambūs ir dantis paleidę žmonės Gružiškėse.
Ramulę sukti - (veiksm.) mergintis, meilintis. Pvz. Kalvis ramulę suka kuris laikas.
Rasodninkas - (daikt.) daigynas. Pvz. Motina šaukė, pasėjusi už rasodninko.
Razumas -(daikt.) protas, išmintis. Pvz. Nesuprantu, kas do razumas...
Rečiuotas -(būdv.) randuotas, raupuotas. Pvz. Raudona degtinė stiklinėje turėjo tą patį rečiuotas nosies atspalvį.
Rezginėlė -(daikt.) tinklelis, smulkiems daiktams nešti. Pvz. Tuščia pašaro rezginėlė gulėjo po kojų ir liežuviu nebeužgriebiamos šieno pabiros draikėsi ant akmenų.
Riogsoti- (veiksm.) būti padėtam, pastatytam, stūksoti. Pvz. Kiauru dugnu katilas, įtaisytas ant akmenų, riogsojo po lazdyno krūmu, apibėgęs degutu ir aplipęs pelenais.
Ringuoti- (veiksm.) liūliuoti. Pvz. Ir savo ruožtu kitą posmą ėmė moterys, plonai, ringuodamos.

Tapogi- (prieveiksm.) taip pat. Pvz. O tu gi, žio- naujom kelnėm ir marškinėliais tapogi naujais apvilktas.
Taradeika -(daikt.) vežimas. Pvz. Ta ta ta... pragydo, matykitės, taradeika.
Tavaruoti- (veiksm.) mirguliuoti, šmėkščioti, neaiškiai rodytis. Pvz. Jam pasirodė, kad akyse tavaruoja nesugaunamos gijos, lyg iš rietimo pro nytis išbėgusios ir padrikusios troboje.
Trilenimas -(daikt.) griežimas, dainavimas. Pvz. O, rodos, vienu metu ir čia, ir ten, kaip klastingas svirplio trilenimas.
Triliuoti -(veiksm.) groti. Pvz. Gaudžiai spygavo tošelė, ir lygiais pertraukiais triliavo linksmai svirplys, atstatęs žiobtus iš plyšio.
Tvarsyti- (veiksm.) nerimti vietoje. Pvz. Ant bobturgio, apie žaliai dažytą paminklo tvorelę, tebesitvarsė kelios moterys, pasiskleidusios uogų ir grybų krepšeliu.
Tvaskus - (būdv.) tvaskantis, blizgantis. Pvz. Ir žemė visa, lyg svėrėmis užsiėmęs pūdymas, kvepiančiai tvaski ir krištolais kaip vandens stiklinė kibirkščiuojanti.
Tvilkti- (veiksm.) kaisti. Pvz. Jo tvirtų apglėbimų šurpi vilnis tebetvilke ktūtine.
Tvoksti- (veiksm.) nerti. Pvz. Žio, ir, nutvoskei, kaip antis į vandenį.
Tvoti- (veiksm.) pamesti, mušti. Pvz. Ją rado, bet kapšį su taboka iš už juostos patvojo belakstydamas.

Saladynai -(daikt.) nuo alaus ar degtinės darymo atlikę tirštumai. Pvz. Viralinė tvoskė saladynais.
Salptibė- (daikt.) paslaptis. Pvz. Ji ten judėjo, krypavo, kaip užsidaręs salptybėje burtininkas.
Sambriškis- (daikt.) temimo metas vakare, ryto prietema. Pvz. Į tas sambriškas netrukus įsibraus kitas ir apžabals tuo baltumu.
Savastis -(daikt.) nuosavybė. Pvz. Tuo būdu įgyta amžina savastis žemei.
Siūčius- (daikt.) kartas, sykis. Pvz. Kiti žvirbliukai krito žemėn, kai vienu siūčiu išlupdavo kelis.
Skalsėti -(veiksm.) užtekti ilgam, taupyti. Pvz. O rankas skalsyk senatvei.
Skalsinti- (veiksm.) po truputi vartoti, kad ilgam užtektų, trukinti, vilkinti. Pvz. Bet šiandien kažin kodėl jau, labai skalsu.
Skausti- (veiksm.) pikta daryti, skriausti. Pvz. Vaikų savo neskiriu ir neskausiu.
Skobus -(būdv.) rūgštus. Pvz. Ką besakytumėt, jei būtų suskobęs?
Skreitas -(daikt.) prijuostės, sijono priešakinė dalis, suimta kam įdėti, sterblė. Pvz. Kur čia negirdėsi, tėtusi?
Kukeno tos, pasikniaudamos į skreitus.
Slisnumas- (daikt.) žemuma, lyguma, įdubimas. Pvz. Jie buvo sotinami palšos slėsnumų miglos.
Stainus- (būdv.) kuris gražios išvaizdos. Pvz. Arkliai staininiai, kaip ugnin.

Staldengtė- (daikt.) staltiesė. Pvz. Lininės staldengtės lamstai, šešioliknyčiai, atausti ažuolo žievė dažytomis gijomis, svirno iki žemės.

Stamanrus- (būdv.) stangrus, standus, elastingas, tvirtas. Pvz. Raudona ir stamantri.

Stebulė- (daikt.) rato daliskurioje sukasi ašis. Pvz. Kitą kartą važiuosim, būdavo, pameni, tai pritrūkus susigausi varlę čia pat griovy- šmurkšt į stebutę.

Styplinti- (veiksm.) eiti iš lėto, dideliais žingsniais ar pirštų galais, stypčioti. Pvz. Pirštų galais perstyplino virtuvę atgal, šeimynos kambarius, tada priesienėliu, oi taip miela seklyčios visa persodinta berželiais, siūbtelėjo į veidą.

Stotas- (daikt.) sudėjimas, figūra. Pvz. Sustojęs pailsinti arklių, čia pat vagoje ėmė iškilmingą stotą ir dideliu balsu sakė prakalbą.

Šaižiai- (priev.) aštriai. Pvz. Ar atsimeni, Petrulien? – šaižiai paklausė Miklošienė.

Šešeilis- (būdv.) iš šešių eilių. Pvz. O dar šešeiliai – ypatingai akei.

Šėkas -(daikt.) žalia, šviežia žolė. Pvz. Tokiu laiku dalgis bjauriai apleistas, atidaužytas į akmenis, greitomis prisasukant šėko ar kapojant dilgynes iš patvorių.

Šėmuojanti -(būdv.) matoma. Pvz. Ji apžvelgė sienų paveikslus- vos bešėmuojančias dėmes.

Šildytis- (veiksm.) erzinti. Pvz. Pasiutkailė boba- ji dar šildysis!

Šiulenti- (veiksm.) palengva pūsti, pleventi. Pvz. Kur tyresnė smiltis ir katpėdėlės taip meiliai šiulena?

Šiurmėlė- (daikt.) šiurpas. Pvz. Man šiurmėlės nubėgo per kūną jį pamačius.

Šiušenimas- (daikt.) šlamėjimas. Pvz. Išgirdau vėjo šiušenimą vinksnose ir mačiau mediniais spindulių smūgiais pašiauštą kryžiavonę.

Šiūrenti- (veiksm.) šlamėti, čežėti, kedenti. Pvz. Urniečio sėdybvietė šiūravo sužėlusia pieva kaip švendrynas paežery.

Šmaižmė- (daikt.) bjaurybė, nenaudėlis. Pvz. Ir gyvatės , ir visokius nedorus vabalus, visokią šmaižmę...

Šmotas- (daikt.) atskira kokio daikto dalis, gabalas. Pvz. Koksai pagonės šmotas.

Ulyčgalys- (daikt.) gatvės pabaiga. Pvz. Stasys Kibirų ulyčgaly, suprantama.

Uzbonas - (daikt.) ašotis. Pvz. Kai susėdom prie alaus uzbono, tai tik liežuvį pasidėk – bus ko pasiklausyti.

Užknebes- (būdv.) nulinkęs. Pvz. Ežeris, kumbrina palauke, užknebusia kaip kirkotis nosimi ir prišerkšnijusia barzda.

Užkulas- (daikt.) oda. Pvz. Jis turėjo pasiauginęs plaukus, kai kiti tuo tarpu pareidavo nuskusti kaip užkulai.

Užkurinė- (daikt.) mergina, kuri tekėdama priima į savo namus (ūkį) vyrą. Pvz. Išėjo užkuriom į

Pavirsnes, į gyvatynus ir - kaip eketėn.

Užvalda- (daikt.) užvadavimas, pavadavimas. Pvz. Moteriškai didelė išvaizda.

Ūbauti- (veiksm.) ūkauti, šūkauti. Pvz. Ir tyku rudens pavakare, kai ūbauja laukai baigtuvių dainom.

Vaikyštis- (daikt.) vaikas. Pvz. Aš, dėdė, pirtį, aš, - pasišoko vaikyštis.

Vaivoras- (daikt.) girtuoklė, mėlynė. Pvz. Vaikai liovėsi sourddėti ir knerkti, išplėtę kaip vaivorus tamsias ir dideles akis.

Valkus- (būdv.) tamsus, lankstus, elastingas. Pvz. Tamsi ir valki puta jau siekė kraštus.

Vampla-(daikt.) burna, snukis, tuščiakalbis. Pvz. Uždaryk vamplą, paršiva, kai tavęs neklausia,- subarė senio balsas.

Varpti -(veiksm.) girgždėti. Pvz. Už durų kniaukė katė, sienoje varpėsi kandis.

Varpėti- (veiksm.) tyliai, neaiškiai kalbėti. Pvz. Žio, jau tau trys metai... kaip greitai... vapėjo senis.

Vasnodamas-(priev.) mosuodamas, plasnodamas. Pvz. Jie susivartė ir plaukė iškilia rikiuote, vasnodami galingais sparnais.

Veblinti- (veiksm.) pamažu, neaiškiai kalbėti. Pvz. Nebereikia žmonėms deguto, - veblino Lapeika.

Verdenė -(daikt.) trykštantis šaltinis, versmė. Pvz. Gyva verdenė gūsčiojo naktis.

Verstuvė -(daikt.) arklo dalis, kur verčia žemes.2. lenktoji plūga, geležis versti žemei. Pvz. Žvengė susiriesdamas, pešiodamas kam už čiupros, kam subelsdamas į kuprą plačia kaip verstuvė plaštaka.

Viensėdija- (daikt.) atskiras žemės sklypas su sodyba, vienkemis. Pvz. Ir viensėdijos sukilusios ant kalnelių ir jų languose saulėlydžių liepsnos.

Vinkšna -(daikt.) toks guobinių šeimos medis. Pvz. Kapelių vinkšnos betgi pašokusios aukščiau miglos ir to dantyto rėžio.

Viška- (daikt.) vargonų patalpa bažnyčioje. Pvz. Pamažu ir tos nyko viena po kitos ir pagaliau buvo likę tik keletas ties klaupkomis ir tamsiame kampe po viškonis.

Vyžena- (daikt.) apie ištižusį žmogų. Pvz. Nesiraukyk kaip vyžena, padžiauta ant tvoros.

Volė -(daikt.) medinis kamštis statinei užkišti. Pvz. Kad ir nebuvo pajudinęs, iš įpratimo kumštimi sudavė per volę.

Žaizdrė -(daikt.) ugniakuras, kalvės židyns. Pvz. Ji perėjo srove ir ne jos kūno, bet daiktas, kuriuos nešėsi, juos suvirindama kaip žaizdre.

Želdinti- (veiksm.) želti. Pvz. Užsiželdė paspjaudomą palūpy ir vaikšto nelyginant bajoras gūžį išvertęs.

Žerglioti- (veiksm.) eiti išsižergus, pinti. Pvz. Vaitiškis Aleksandra davė jam tabokos prisikišti, klausė, kaip žiemą išmitęs, ar dar nužerglioja kokį krepšelį.

Ževernoti-(veiksm.) niekus kalbėti, plepėti. Pvz. Ak tu pone! Ką ževernoji, seni?

Žlegėti- (veiksm.) varvėti, žlegėti. Pvz. Smilkiniais žliaugė prakaitas.

Zaunyti- (veiksm.) verkšlenti, niekus kalbėti, tauzyti. Pvz. Ko man jų girto zaunijimo klausytis,- klausė savęs.

IŠVADOS

Kūrybinį darbą pradėjau nuo romano „Užuovėja“ skaitymo. Perskaityti šią knygą nebuvo labai lengva, nes daugelio žodžių reikšmių nesupratau. Skaitydama man neaiškūs žodžius žymėjau, nes turėjau tikslą- sudaryti retų žodžių žodynėlį.

Žodžių ieškoti buvo nelengva, nes kiekvienai raidei skirta po vieną, du ar tris tomus. Kai kurių žodžių nebuvo net žodyne. Šitų žodžių ieškojau Lietuvių kalbos akademiname žodyne. Surinkdavau apie 300 žodžių, iš kurių daugiausia daiktavardžių ir veiksmažodžių, kiek rečiau pasitaikydavo būdvardžių,rieveksmių. Visus žodžius sudėjau abėcėlės tvarka ir kiekvienam suradau po pavyzdį iš romano „Užuovėja“. Buvo žodžių, kurie ne tik nesuprantami, bet ir sunkokai ištariami, pvz. kniumbinti, kniasterėti, garaukščiuoti, švankšti.

Mano sudarytas žodynėlis turėtų padėti tiems, kurie skaitys M. Katiliškio novelių romaną „Užuovėja“ ir nesupras kai kurių žodžių. Įsitikinau, kad M. Katiliškis – retų, vaizdingų žodžių meistras.

Naudota literatūra: M. Katiliškio „Užuovėja“, lietuvių kalbos akademinis žodynas, V. Daujotytė „Lietuvių literatūra“ 12 klasei.